Divendres 8 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 11,11-25): I [Jesús] entrà a Jerusalem, al temple; i després de dirigir una ullada al seu voltant, a tot, com que ja era hora baixa, sortí cap a Betània amb els Dotze.

I el dia següent, quan sortiren de Betània, tingué fam. I veient al lluny una figuera que tenia fulles, hi anà per si tal vegada hi trobava alguna cosa; i havent arribat fins a ella, no hi trobà res més que fulles, ja que no era temps de figues. I prenent la paraula, li digué: «Que ja mai més ningú no mengi fruit de tu». I ho sentien els seus deixebles.

I van a Jerusalem, i entrant en el temple, començà a expulsar els qui venien i compraven en el temple. I bolcà les taules dels canvistes i les cadires dels qui venien coloms; i no consentia que ningú traslladés objectes pel temple. I ensenyava, i els deia: «¿No està escrit: La meva casa serà anomenada casa d'oració per a totes les nacions? Però vosaltres n'heu fet cova de lladres».

Havent sentit això els grans sacerdots i els escribes, buscaven com fer-lo perdre, ja que el temien perquè tot el poble quedava admirat per la seva doctrina. I quan venia el vespre, sortien de la ciutat.

I de matí, tot passant, veieren que la figuera s'havia assecat d'arrel. I recordant-se'n Pere, li diu: «Rabbí, mira, la figuera que tu vas maleir s'ha assecat». I responent Jesús els diu: «Tingueu fe en Déu. Perquè en veritat us dic que tot el qui digui a aquesta muntanya: "Ves-te'n i tira't a la mar", i no dubti en el seu cor, sinó que cregui que el que diu es farà, se li farà. Per això us dic: totes les coses que demaneu pregant, creieu que ja les heu rebut i les tindreu. I quan estigueu en l'oració, perdoneu allò que tingueu contra algú, perquè el vostre Pare dels cels us perdoni a vosaltres les vostres faltes».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Totes les coses que demaneu pregant, creieu que ja les heu rebut»

Fra. Agustí BOADAS Llavat OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, fruit i petició són paraules clau de l'Evangeli. El Senyor s'apropa a una figuera i no hi troba fruits: només hi ha fullaraca, i reacciona maleint-la. Segons sant Isidor de Sevilla, “figa” i “fruit” tenen la mateixa arrel. L'endemà, sorpresos, els Apòstols li diuen: «Mira, rabí! La figuera que vas maleir s'ha assecat» (Mc 11,21). En resposta, Jesucrist els parla de fe i de pregària: «Tingueu fe en Déu» (Mc 11,22).

Hi ha gent que gairebé mai preguen, i, quan ho fan, és amb vista que Déu els resolgui un problema tan complicat que ja no hi veuen solució. I ho argumenten amb les paraules de Jesús que acabem d'escoltar: «Totes les coses que demaneu pregant, creieu que ja les heu rebut i les tindreu» (Mc 11,24). Tenen raó i és molt humà, comprensible i lícit que, davant els problemes que ens superen, confiem en Déu, en alguna força superior a nosaltres.

Però cal afegir que tota pregària és “inútil” («sap prou bé el vostre Pare de què teniu necessitat abans que vosaltres li ho demaneu»: Mt 6,8), en la mesura que no té una utilitat pràctica directa com —per exemple— encendre un llum. No rebem res a canvi de pregar, perquè tot el que rebem de Déu és gràcia sobre gràcia.

Per tant, no cal pregar...? Al contrari: ja que ara sabem que no és sinó gràcia, és aleshores que la pregària té més valor: perquè és “inútil” i és “gratuïta”. Amb tot, hi ha tres beneficis que ens dóna la pregària de petició: pau interior (trobar l'amic Jesús i confiar en Déu ens relaxa); reflexionar sobre un problema, racionalitzar-lo, i saber-lo plantejar, és ja tenir-lo mig solucionat; i, en tercer lloc, ens ajuda a discernir entre allò que és bo i allò que potser per caprici volem en les nostres intencions de la pregària. Aleshores, a posteriori, entendrem amb els ulls de la fe el que diu Jesús: «I tot allò que demaneu en el meu nom ho faré» (Jn 14,13).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «‘Que mai més ningú no mengi fruit de tu!’. Ens fa llàstima aquest passatge de l’Escriptura Santa, ensems que ens anima també a encendre la fe, a viure conforme a la fe, per tal que Crist rebi sempre un guany de nosaltres» (Sant Josepmaria)

- «¿Estem disposats a deixar-nos purificar contínuament pel Senyor, permetent-li llançar de nosaltres i de l’Església tot el que és contrari a Ell? En la purificació del temple es tracta d’alguna cosa més que de la lluita contra els abusos. S’anuncia una nova hora de la història» (Benet XVI)

- «En el seu mestratge, Jesús ensenya els seus deixebles a pregar amb un cor purificat, una fe viva i perseverant, una audàcia filial. Els crida a la vigilància i els convida a presentar a Déu les seves peticions en el seu nom. Jesucrist Ell mateix escolta les pregàries que se li adrecen» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.621)